

Vergaderjaar 1998–1999

26 020

Aanpassing van de Wet op de loonbelasting 1964, de Wet op de inkomstenbelasting 1964, de Coördinatiewet Sociale Verzekering en in samenhang daarmee enige andere wetten naar aanleiding van de voorstellen van de werkgroep Fiscale behandeling pensioenen (Wet fiscale behandeling van pensioenen)

Nr. 15

AMENDEMENT VAN HET LID VAN ZIJL

Ontvangen 23 november 1998

De ondergetekende stelt het volgende amendement voor:

In artikel I, onderdeel D, wordt in artikel 18a het negende lid vervangen door:

9. Beoordeling of binnen de in het zevende lid genoemde begrenzing wordt gebleven vindt slechts plaats op het tijdstip waarop voor het eerst aanspraak op ouderdomspensioen bestaat en op het tijdstip onmiddellijk voorafgaand aan het tijdstip van ingang van het pensioen. Indien op het tijdstip onmiddellijk voorafgaand aan het tijdstip van ingang van het pensioen de begrenzing wordt overschreden, zal het meerdere worden uitgekeerd in een uitkering ineens. De uitkering ineens wordt geacht een uitkering uit een dienstbetrekking, niet zijnde een vroegere dienstbetrekking, te zijn en wordt geacht te zijn genoten op een tijdstip direct voorafgaand aan het tijdstip van ingang van het pensioen.

Toelichting

De uitkomsten (behaalde rendementen) van beschikbare premie-systemen/kapitaalverzekeringen met niet gegarandeerde winst-bijbeschrijving laten zich niet sturen. Daarbij komt dat de tarieven waartegen voor tot uitkeringen komende kapitalen pensioen moet worden aangekocht vooraf niet zijn vast te stellen. Deze tarieven (waaronder de van toepassing zijnde rentestand) zijn eerst bekend op aankoopdatum. Uit de aard der zaak zou de fiscale toets slechts moeten plaatsvinden op het moment dat de premie voor de pensioenverzekering wordt voldaan. Aan de nieuwste opzet van meerdere toetsmomenten kleven een aantal bezwaren:

1. gezien de hiervoor geconstateerde effecten kan een onbedoelde overschrijding van de geldende maximum-norm zich op pensioendatum «onbedoeld» voordoen;
2. door tussentijdse beperkende premiemaatregelen in het kader van de geleidelijkheid kan op pensioeningangdatum relatief sneller een «tekort» ontstaan;
3. de uitvoeringslasten zijn hoog, hetgeen een kostenverhogend effect met betrekking tot het pensioen heeft.

Het uitgangspunt dat in beginsel de voor een pensioenvorm geldende

maxima ook bij het hanteren van dergelijke systemen dienen te worden gehandhaafd, zou op een eenvoudige wijze kunnen worden gerealiseerd. De oplossing behelst dat een op de pensioendatum geconstateerd surplus zou kunnen worden uitgekeerd in een éénmalig bedrag. Het surplus wordt aangemerkt als inkomsten uit tegenwoordige arbeid, waarover progressief wordt geheven. Hiermede wordt een eventueel «buitenlandlek» voorkomen: in verdragsverhoudingen is belastingheffing over een dergelijke uitkering immers toegewezen aan de bronstaat. Tariefsmanipulatie zou kunnen worden voorkomen door het genietingsmoment van de eenmalige uitkering bij fictie voor de leeftijd van 65 jaar te laten vallen.

Van Zijl